UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo beati maximi episco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

quaſi male operans : ſed ver-
bū dei non eſt alligatū Cap
Iocunditatē et exultationez
theſauriſabit ſuper eum ⁊ no
mine eterno hereditabit illuz
dominus deus noſter. Deo.
Beatus vir qui ſuffert Cap
temptationem quia cum pro-
batus fuerit accipiet coronaz
vite quam repromiſit deꝰ his
qui diligunt illum. Deo grās
℣. Gloria et honore co. Su-
per magnificat añ. Beatus
vir qui ſuffert temptationem
quia cum probatus fuerit ac-
cipiet coronam vite quam re-
promiſit deꝰ his qui diligunt
Preſta queſu- Coll. illum.
mus oīpotens deus: vt qui
beati. N. martyris tui natali
cia colimus: interceſſione eiꝰ
in tui nominis amore robore
mur Per dominū. Collecta
Deus qui nos beati N. mar
tyris tui atq̃ pōtificis ānua
ſolennitate letificas: concede
propicius: vt cuius natalicia
colimus: de eiuſdem etiā pro-
tectione gaudeamus. Per d.
Uel ꝑpriam Nulla ſuffra-
gia niſi aliud ſeſtum nouez le
ctionum coincideret. Cōpl.
de tempe. Ad matutinas In
uitato. Regem martyrū. In
primo nocturno añ. In lege
domini fuit voluntas eiꝰ die
ac nocte. ps̄. Beatus vir. añ
Predicans preceptum domi
ni conſtitutus eſt in monte ſā
cto eius. ps̄. Quare fremue-
runt gentes. Añ. Uoce mea
ad dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit
me de monte ſancto ſuo. ps̄.
Domine quid multiplica. ℣.
Gloria et honore coronaſti.
Sermo beati maximi epiſco.
Ad exhibendū Lectio. I
veſtre caritati ſermonē
feſtiuitati ſancti martyris N.
inquantum dominus permi-
ſerit ipſo auxiliāte aliqd enar
rare cupimus. Et quod nr̄is
viribus non valemus: eiꝰ ſuf
fragijs adimplere poſcimus.
Charitas autez hominis nō
eſt a ſemetipō ſed ſalubrit do
natur pro chriſto Chriſtus il
lam donauit martiribus ſuiſ
qui eaz donauit fidelibus ſu
is. Charitas ergo chriſti ſi-
cut in martiribus vicit: ſic ad
ſolennia martyruz fideles ad
ducit. Eandem charitatem i
ſancto iſto martyre vos dili-
gere demonſtratis: ad cuiꝰ fe-
ſtiuitatem vos delectabiliter
feſtinatis Sanctus enim hic
martir virtute charitatis in-
dutus certauit bonum certa-
men: curſum conſummauit: fi
dem ſeruauit: paſſus ſupauit
occiſus triumphauit. Tu au
tem. ℟. Iſte ſanctus ꝑ lege
dei ſui certauit vſq̃ ad mor-
tem: ⁊ a verbis impiorum nō
timuit. Fundatus enī erat ſu

De vno [illegible]

pꝛa firmam petram. ℣. Iſte ē
qui contempſit vitam mundi
ꝛ ꝑuenit ad celeſtia regna Fū
datus enī. Lectio ſecunda.
Eſt aūt quedā hominū ſecu
lariū ſententia qua dicere aſſo
lent apud belligeros viros vi
ctus dicitur occiſus. Hoc di/
cit ſuis dilectoꝛibꝫ mundus:
ſed fidelibꝫ ſuis aliud loq̄tur
chꝛiſtus. In ſancta enī eccl'ia
inuenit᷑ vnde illa ſentētia va/
cuetur vt non dicatur victus
qui fuerit occiſus. Aliud eniꝫ
eſt occidi pꝛo mundo: aliud oc/
cidi pꝛo chꝛiſto: qui occiditur
pꝛo mundo vincitur cum oc/
ciditur. Iſte itaqꝫ non victoꝛ
ſed victus inuenitur occiſus:
q̇ niſi vinceretur nō occideret᷑
Qui aūt occiditur ꝓ chꝛiſto:
victus nō dicit᷑ qꝛ nō vincitur
q̄uis occidatur. Sed reuera
victoꝛ occiditur; qꝛ cū occidit᷑
victoꝛ efficitur. ℟. Iuſtꝰ ger
minabit ſicut lilium Et floꝛe
bit in eternū ante dominum.
℣. Plātatus in domo domi/
ni in atrijs domus dei noſtri.
Et floꝛebit Lectio tertia.
Coꝛona victoꝛibꝫ dat᷑. Quō
ergo occiſus ille victoꝛ negat᷑
qui ꝓ eo ꝙ occiditur a iuſto iu
dice coꝛonatur. Ecce beatus
hic martir occiſus eſt quideꝫ
non tn̄ eſt victus ſꝫ ꝑmāſit vi
ctoꝛ occiſus: qꝛ ꝓ inuicto iue/
nitur occiſus. Inuictus enim
chꝛiſtus dn̄s ꝓ quo maluit oc
cidi martir q̇ ſi occidi inuicto
noluiſſet ad victoꝛiā nō veni/
ret: imo ſi nō occideretur miſe
rabiliter vinceretur. Vicit er
go pꝛo fide moꝛiendo qui vin
ceretur ſine fide viuēdo. Scꝑ
tuꝫ eſt aūt qꝛ iuſtus ex fide vi
uit. Pꝛoinde ſi iſte martir a/
miſſa fide viuere decantaret᷑:
fruſtra viueret coꝛꝑaliter quā
do ſpūaliter in anima moꝛere
tur. Coꝛpus enī ex anima vi/
uit: anima ex fide viuit. ℟.
Deſideriū anie eiꝰ tribuiſti ei
dn̄e Et volūtate labioꝝ eiꝰ nō
fraudaſti eū. ℣. Qm̄ ꝑueni/
ſti eū i bn̄dictōnibꝫ dulced's:
poſuiſti ī capite eiꝰ coꝛonā de
lapide ꝑcioſo. Et. In. ij. no. ā
Filij hoīm ſcitote qꝛ dn̄s ſcm̄
ſuū mirificauit. ps̄. Cū inuo.
Aū. Scuto bone voluntatis
tue coꝛonaſti eū dn̄e. ps̄. Ver
ba me. aū. In vniuerſa terra
gloꝛia et honoꝛe coꝛōaſti eum
ps̄. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Poſuiſti.
Omipotēs aūt in coꝛ/ L. iij
dibꝫ fideliū ſuoꝝ ꝑ fidē habi
tare dignat᷑. Dicit enī apl's i/
teriorē hominē habitare xp̄m
ꝑ fidē i coꝛdibꝫ noſtris. Per/
manēte itaqꝫ fide ꝑmanet in
hoīe chꝛiſtus. Deſcēdēte autē
chꝛiſto diſcedit ab hoīe vita.
Apl's enī docet qꝛ cuꝫ chꝛiſtꝰ
apparuerit vita noſtra tunc et
vos apparebitis cū ipo in glā

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Inaniter itaq̧ corpus ab a-
nima viuificatur ſi diſcedēte
chriſto anīa moriat̃. Nā ⁊ ipſe
dn̄s vt fidē eſſe vitā aīe demō
ſtraret: infideles mortuos ap
pellauit dicēs Dimitte mor-
tuos ſepelire mortuos ſuos.
Tu. ℟. Iſte cognouit iuſtici
am ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altiſſimū ⁊ inuent⁹
eſt ī numero ſctōꝝ. ℣. Iſte eſt
qui cōtēpſit vitā mūdi ⁊ ꝑuēit
ad celeſtia regna. Et. Lcō v.
Quid ergo ꝓderit qꝛ videt̃ ī
corpe viu⁹ qui fuerit ī anima
morte infidelitatꝫ occiſ⁹. Iſta
beatus martir plenus ſpūſan
cto cogitanit ⁊ vt ſemꝑ ī aīa
viueret mortē corpis nullate
nus formidauit. Meminerat
enī dn̄m dixiſſe Nolite time-
re eos qui occidūt corpus a-
nimam aūt non pn̄t occidere.
Magis aūt eū timete q̄ pt̄ a-
nimā ⁊ corp⁹ ꝑdere ī gehēnaz
℟. Stolā iocūditatis indu-
it eū dn̄s Et coronā pulchri-
tudis poſuit ſuꝑ caput ei⁹.
Induit eū dn̄s lorica fidei et
armauit eum. Et. Lcō ſexta.
Nouerat ergo hec beat⁹ mar
tir anīa nō moriēte corpus q̄
dē cū eterna requīe ac felicita
te victuꝝ. Hinc eſt ꝙ ad ſube
undā corpis mortē indubitā-
ter ⁊ fortiter venit: qꝛ in ipſa
tꝑali morte eternā vitā anime
ſimul ⁊ carnis inueīt. Non ē
ergo victus ille victor occiſus
cui mors corpis tn̄ facta eſt
triumphalis vt ꝑ illā mortez
fieret imortalis. Traditur ita
q̧ iudici martir: deputat̃ cru-
ciatib⁹ occidēdus. Deinde qꝛ
feruet ardore charitatis dolo
rē nō metuit ſuꝑplicij Exhibu
it corp⁹ ſuū hoſtiā viuētē ſan-
ctā deo placētē. Impletuꝫ eſt
in illo etiā corꝑaliter quod ſpi
ritualiter ſcriptum de iuſtis
in libro ſapientie continetur.
Qm̄ de⁹ tēptauit illos ⁊ in-
uenit illos dignos ſe Tu aūt.
℟. Coronā aureā ſuꝑ caput
eius Expreſſam ſigno caſtita
tis gl̄iam honoris et op⁹ for-
titudinis. ℣. Qm̄ ꝑuēniſti e-
um ī bn̄dictionib⁹ dulcedinis
poſuiſti ī capite eius coronaz
de lapide precioſo. Expreſſā.
In tertio noct. an̄. Iuſtus do
minus ⁊ iuſticias dilexit eq̄ta
tem vidit vultus eius. pſalm
In domino confido. an̄. Ha-
bitabit in tabernaculo tuo re
quieſcet in mōte ſctō tuo. ps.
Dn̄e q̇s ha. an̄. Poſuiſti dn̄e
ſuꝑ caput ei⁹ coronā de lapid̄
ꝓcioſo. ps Dn̄e ī vir. ℣. Ma
gna ē gl̄ia. Scdm̄ lucam.
In il. t. Di. ie. d. ſ. Si q̇ſ
poſt me vult venire ab-
neget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucē
ſuā ⁊ ſequat̃ me Et rel. Ome
Quia dn̄s ac re- lia b. greg.
dēptor nr̄ nou⁹ hō vēit ī mūdm̄